

χαίρα μεγάλην κατ' ἀρχὰς ὑπόληψιν, ἀλλὰ τώρα δὲν ἔχω κἄμμεν. Οὕτω πίπτουν ὅσαι δὲν εἶναι εἰς στερεὰς βάσεις θεμελιωμέναι.

» Ὁ ἀδελφός σου ΓΕΩΡΓΙΟΣ. »

Γ. Γ. Ἀδελφὲ γράψε με λεπτομερῶς τὰ κατὰ σέ. Εἰπέ μοι τέλος πάντων τί ἔγειναν αἱ ποιήσεις σου, καὶ ἡ ποιητικὴ σου· ἡ ὅλα ἦσαν φροῦδα παιδικῆς ἡλικίας! Φρόντισε, ἀγαπητέ μου ἀδελφέ, νὰ ὠφεληθῇς ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον, διότι τέλος πάντων, ἡ τύχη μας δὲν μέλλει νὰ ᾔναι αἰώνιος ἡ αὐτὴ, ἐὰν αὐξήσωμεν τὰς γνώσεις μας. Ὡς πρὸς ἐμὲ, οὐδὲν ἤθελε μ' ἐμποδίσαι νὰ τρέξω εἰς Ἀθήνας, χάριν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐὰν ἡ πολὺδακρυσ μῆτηρ μας δὲν ἐξήτει βοήθειαν. Τοῦτο μ' ἐκράτησε. »

Ὅποσον χαρακτηριστικὴ ἐπιστολὴ! δὲν εἶναι πλέον ὁ ἀγέρωχος ἐκεῖνος καὶ ὑπερόπτης νεανίας, ὅστις ἐπάταξεν ἀδελῶς τὴν ὑπόκρισιν καὶ τὴν δοκησιοφίαν καὶ κατεκαρυνοῦσάλοι τοὺς ἐναντίους του, ὅστις εἶχεν ἐπιούσιον μέριμναν τὴν δόξαν. Οἱ λόγοι του εἶναι θρηνός, εἶναι κραυγὴ ὑπὲρ τῆς πασχούσης μητρὸς, εἶναι μεταμέλεια καὶ ἀπόγνωσις! Ἐν ταύτοις τὸ φιλομαθὲς αὐτοῦ δὲν τὸν καταλείπει, οὐδ' ἐν μέσῳ τῆς ἄκρας ἐκείνης ταραχῆς τοῦ νοῦς καὶ τῆς ἀθυμίας τῆς καρδίας του. Τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον ἐπανέρχεται πολυλάκις ὑπὸ τὸν κάλαμόν του. . . . Ἐξήτει ὁ δόσμοιρος καταφυγὴν, δυναμένην νὰ σώσῃ αὐτὸν ἐκ τοῦ ἐπικειμένου ὀλέθρου. . . . ἠσθάνετο τὸ κρυερὸν φῶσημά του . . . ἤθελε ν' ἀπαλλαγῇ . . . ἀλλ' ἡ μοῖρα τὸν ὤθει εἰς τὴν ἀπώλειάν του.

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

ΧΙΛΙΕΤΗΡΙΣ ΕΝ ΡΩΣΙΑ.

—οοο—

Τὴν 7[19 Σεπτεμβρίου, ἐτελέσθη ἐν Νοβογορόδῳ ἡ μεγάλη ἐορτὴ τῆς χιλιετοῦς ὑπάρξεως τῆς Ρωσίας. Ὦθεν μνημεῖον ἠγέρθη παρόντος τοῦ Αὐτοκράτορος ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς μεταξὺ τῆς Μητροπόλεως Ἀγ. Σοφίας καὶ τοῦ μεγάρου τοῦ διοικητοῦ. Τὸ μνημεῖον τοῦτο σύγκειται ἐκ κολοσιαίας κυκλικῆς βάσεως βασιλευσῆς παμμεγέθη σφαῖραν χάλκινον ἐφ' ἧς ἵσταται ἡ θρησκεία ὑψούσα τὸν ἑλληνικὸν σταυρὸν, ὑφ' ἧν κλίνει τὴν κεφαλὴν ἡ Ρωσία· γνωρίζεται δὲ αὕτη ἐκ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἰκοσήμου ἐφ' οὗ στηρίζεται τὴν χεῖρα. Ἡ βάσις τῆς σφαίρας περιτοιχίζεται ὑπὸ ἀγάλματων παριστάντων τὰς διαφόρους μεγάλας ἐποχάς, τῆς χώρας. Πρῶτος φαίνεται Ρύρικος, ὁ Βαρέγος, ὁ πρῶτος αὐτῆς ἡγεμὼν· ἔπειτα Βλαδίμιρος Α΄. ὁ γενόμενος χριστιανός· Δημήτριος Ταναΐ-

σκυς, πρῶτος νικήσας τοὺς Τατάρους· Ἰωάννης ὁ Γ΄. ἀρνηθεὶς τὸν φόρον εἰς τοὺς βαρβάρους τούτους καὶ λαβὼν τὸν τοῦ Γζάρου τίτλον, διδοὶ πρότερον οἱ μονάρχαι ἐκαλοῦντο μεγάλοι ἡγεμόνες· Μιχαὴλ Θεοδώροβιτς, ὁ πρῶτος Ρωμανῶφ, ἀναστήσας τὴν δύναμιν τῆς Ρωσίας· Πέτρος ὁ Μέγας πρῶτος ἐπιχειρήσας τὴν ἀναγέννησιν αὐτῆς καὶ λαβὼν τὸν τίτλον τοῦ Αὐτοκράτορος, ὡς Ἰωάννης ὁ Γ΄. ἔλαβε τὸν τοῦ Γζάρου.

Πάντα ταῦτα τὰ συμπλέγματα καλῶς τεθειμένα ἐκδηλοῦσι ποιητικώτατα τὴν ιδέαν τοῦ τεχνίτου ἥτοι τὴν ἱστορικὴν ιδέαν, συμπληρουμένην διὰ τῶν ἐνδυμάτων καὶ τῶν φυσιογνωμιῶν. Τὰ ἀγάλματα ταῦτα μόνον τὴν κορυφὴν τῆς σφαίρας μὴ καλύπτοντα, τὴν δὲ κάτω καμπύλην ἀποκρύπτοντα, παρέχουσιν εἰς τὸ μνημεῖον ἐν γένει σχῆμα μεγίστου κώδωνος, — παράδοξος σύμπτωσις — εἰς τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ Βέτχε στηθὲν μνημεῖον, δηλαδὴ εἰς τὸ μέρος ὅπου συνηθροίζετο πάλαι ὁ λαὸς εἰς θορυβώδεις ζωντράς, φιλοδόξους καὶ φιλελευθέρους συνελεύσεις.

Μικρὸν ὑπὸ τὴν ὑπόθεσιν καὶ ὑπὸ τὴν δευτέραν ζώνην τῆς βάσεως ἐκτείνεται ἀνάγλυφον παριστῶν παρατεταγμένα ὡς ἐν ἀρχαίᾳ πομπῇ τὰ διάφορα περίφημα τῆς Ρωσίας τέκνα. Ἐρχονται πρῶτον οἱ εἰς διάδοσιν τῆς πίστεως καὶ τῶν φώτων ἐργασθέντες, ἡγεμόνες, ἐπίσκοποι, μοναχοί. Ἐκ τῶν πρώτων τούτων ἀναφέρομεν τινάς· Ἰαρόσλαυον τὸν νομοθέτην, Βλαδίμιρον τὸν μονομάχον, τὸν ἄγιον ἐκεῖνον Λουδοβίκον τῆς Ρωσίας, Πέτρον τὸν πρῶτον τὸν καὶ θεμελιωτὴν τῆς βασιλευσῆς νῦν δυναστείας, Αἰκατερίναν τὴν ἀκολουθήσασαν αὐτῷ, Ἀλέξανδρον τὸν Α΄. κτλ.

Ἐπειτα ἔρχονται οἱ πολεμικοὶ ἄνδρες· Δημήτριος Ταναΐσκυς, νικήσας τοὺς Τατάρους εἰς τὰ πεδία τοῦ Κουλικώφ, οὗ μακρὰν τοῦ Ταναΐδος ἐξ οὗ καὶ ἐκλήθη (1), Ἀλέξανδρον τὸν Νεύσκη, νικήσαντα παρὰ τὴν Νεύαν ἧς καὶ αὐτὸς ἐτήρησε τ' ὄνομα, Μάρθαν τὴν Ποσσαρνίσαν τὴν δημοκράτιδα ἡρώιδα τοῦ Νοβογορόδου, αὐτὴν ἐκείνην τὴν Μάρθαν τὴν κλεισθεῖσαν εἰς μοναστήριον ὡς ἐπαναστάτιδα καὶ τῆς ὁποίας ὁ ἀλυσιδωντὴς θώραξ ἐφυλάχθη ἐν Μόσχᾳ ὡς τρόπαιον νίκης, καθὼς καὶ ὁ κώδων τοῦ Βέτχε, αὐτὴν τὴν Μάρθαν βλέπομεν ὡς ῥωσικὴν ἡρώιδα ἐπὶ τῆς πλατείας, ἐφ' ἧς παρώρμησεν ἐνθους τὸν λαὸν κατὰ τοῦ νικητοῦ τοῦ Νοβογορόδου, ξώσου ἡγεμόνης! Μετὰ τούτων ἵσταται Ἰσμαράκης ὁ κατακτητὴς τῆς Σιβηρίας, Μινίνης καὶ Ποζάρσκις, ἀστὸς καὶ ἡγεμὼν σῶσαντες τὴν πατρίδα ἀπὸ τοῦ πολωνικοῦ ζυγοῦ· Σουσανίνης, χωρικός δοὺς τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀντὶ τῆς τοῦ ἡγεμόνος. Σόλτικωφ ὁ νικητὴς Φρεδερίκου τοῦ Β΄.

(1) Donskoj: Don ἑλληνιστὶ Τάναϊς, ἔθεν Ταναΐσκυς.

*Μνημείον ἐγερθὲν ἐν Νοβογορόδῳ πρὸς ἐορτασιν τῆς χιλιετοῦς ἐπαρχείας
τῆς Ῥωσίας.*

Σούδκρωφ, Βάρκλαυς, De Tolli, Κούτουσωφ, Διέβις
Πάσκευις.

Οἱ συγγραφεῖς καὶ οἱ καλλιτέχναι κλείουν τὴν σει-
ράν, οἱ πλεῖστοι τῆς νέας ἐποχῆς, Λομονόσωφ, Κρί-
λωφ ὁ μυθοποιὸς, Καραμσίνος ὁ ἱστορικὸς, Ίουκόφ-
σκης, Γριβόεδωφ, Λέρμοντωφ, Πούσκιν, Γόγολος οἱ
ποιηταί· Γλίγκας καὶ Βορτοριάνσκις οἱ μουσικοὶ συγ-
γραφεῖς, Βρύλωφ ὁ ζωγράφος.

Η ΙΑΣΜΗ ΤΟΥ ΦΙΓΓΙΝΟΥ.

(Ἐκ τῶν τοῦ Edouard Laboulaye.)

(Συνέχεια τῆς φυλλ. 307 καὶ 308.)

Σ.

Ἡ ἡμέρα ἦτο ὥραία καὶ θερμή· ἐξῆλθα δὲ διὰ νὰ
γευθῶ καλλίτερον τὴν ἐλευθερίαν μου. Συνήθως ὁ
περιηγητὴς δὲν ἔχει ἐλευθερίαν, διότι δουλένεται ὑπὸ
τῆς περιεργείας. Πρέπει, μάλιστα ἐν Ἰταλίᾳ, πρέπει
νὰ βλέπῃ ἀκαταπαύστως, καὶ νὰ κουράζῃ καὶ τὸ